

■ Простая мова

«ЗАЛА» ЧАКАННЯ

Нішто не збліжае больш, чым грамадскі транспарт. Гэта — адтуль. Вечар, аўтобус, трое дзяўчат — над мабільнікам схіліліся, SMS-ку, відаць, набіраюць. — Э-э, як пишется слово здесь? — пытаецца «аўтарка». — Первая буква с или з? Сяброўкі маўчаць, моршчаць носікі. — Ну быстрее же! — просіць дзяўчынка. — Пішыце тут, — раіць нехта з пасажыраў. — О-о, прикольно! Давайте попробуем. ...Першая ластаўка вясны не робіць. Але ж, мусіць, якраз яна прыносіць надзею.

УРОК?

Першыя 40 гадоў, паводле анекдота, самыя складаныя ў жыцці хлопчыка. Гэтаму — пакуль чацвёрты, і ён іх цікава жыве: зімой — пераважна ў Мінску, а летам... Не так даўно з Турцыі вярнуўся. І нават не ў горад, а ў вёску, дзе ў яго бабуля і дзед, дзе знаёмая карова, свінні... Адна — дык нават з парасяткамі! Цуд, якія прыгожыя!

Малы іх бачыў — да ад'езду. Каб паглядзець ізноў, куляй панёсся ў хляўчук. А прыбег і стаў: там няма парасятка.

— Дзе? — спытаў у гаспадыні. — Свінья іх выгнала, — адказала чамусьці тая.

— За што?! Яны яе не слухалі?! Бабуля штось гаварыла. Але ўнук, здаецца, не чуў: ён думаць пайшоў. Магчыма, над тым, што з бабуляй — дрэнныя жарты.

«ЭСТАФЕТА»

Каб жа ведаў, дзе павалішыся... З драбязы тады пачалося: у пятніцу, пасля працы, хлопцы падбілі Вову зайсці ў піўную, потым піва «шліфануць» гарэлкай. Адмаўляцца — рвацца да жонкі (няхай і цяжарная) — неяк няёмка было. Вось ён і «шліфаваў».

Дамоў прывалокса позна і на «аўтапілоце», можна сказаць. Аднак яшчэ заўважаў, што ў кватэры пуста — жонкі... няма.

Суседзі казалі, «хуткая» забрала... Хмель тады як рукою зняло: працверазеў момант, бо кахаў, можна сказаць, без памяці! І дзіцяў ужо імя даў!..

Тэлефон абарваў, пакуль знайшоў іх бальніцу! Злавіў таксі, панёсся і, пакуль ехаў, сам сабе слова даў, што сённяшня гарэлка была апошняй, больш — ніколі, ні кроплі...

Гадоў з дзесяць не піў зусім. Потым стаў дазваляць сабе кувель піва альбо келіх віна. Але ж тады нязменна (добра, што мабільнікі з'явіліся!) тэлефанавалі сваёй жонцы і, старанна прамаўляючы першае слова, казаў:

— Лю-бі-мая, мы тут сустрэліся з хлопцамі... Добра сядзім. Не, я лішняга не вып'ю. Гадзінкі праз дзве дадому прыйду...

Што важна — ён казаў і прыходзіў, слова трымаў.

Да таго ж, як належыць мужчыну, узводзіў дом (хоць на лецішчы), садзіў там сад, гадаваў дачок.

Харошыя выраслі дзеўкі. ...Адна з іх жыве ў Швецыі, другая — у Тбілісі. Замужам абедзве — за вельмі рознымі хлопцамі.

А вось клічуць-завуць іх аднолькава: калі што — «у расцяжку»: «Лю-бі-мы»...

Радуюць, карацей, і грузіна таго, і шведа... І сабе, успамінаючы дом.

ЧАГО НЕ КУПІШ ЗА ГРОШЫ

...Завушніца «сапсавалася»: расшпільца стала самахоць — то пад расчоскай, то пад ручніком. Мусіць, нешта з замком.

Па дарозе збочыла ў майстарню — балазе гэта побач цяпер, і чаргі няма. Да

таго ж ювелір сімпатычны патрапіўся: тут жа «ўзброіў» вока, тут жа ўбачыў хібу, тут жа нешта падціснуў — расшпіль-зашпіль і... вярнуў завушніцу назад: калі ласка, маўляў. Не паверыла вачам:

— Гатова?
— Так.
— Колькі ж плаціць?
— Ніколькі.
— Як гэта?
— Проста, — усміхнуўся майстар і даверліва дадаў: — Я тут адной жанчыне ланцужок нядаўна паправіў — мінутная справа была, грошай не ўзяў. Дык яна потым спытала маё імя. Я ёй: «Навошта вам?» А яна: «Каб за вас памаліцца...»

Гэта ж, згадзіцца, дарагога каштуе? ...Гэта і сапраўды не купіш за грошы.

ДРУГІ БОК МЕДАЛЯ

Юбілеі спраўляюць не толькі людзі — прадпрыемствы таксама. А сцэнар у многім падобны: і там і там — прыбраныя залы, шырокае кола гасцей, кветкі, прамовы, падарункі... Каму? Ну, вядома ж, юбіляру, у тым выпадку — генеральнаму дырэктару, маладому, прыгожаму, дасціпнаму.

— Гэта сын мой! — не стрымаўшы гонару, прашаптала жанчына, што сядзела побач.

...З яе мужам (і бацькам таго генеральнага) лёс звёў пазней, недзе праз год пасля юбілею, але ж уражанні ад яго засталіся...

Грэх было не падзяліцца: не сказаць чалавеку пра сына, пра жонку. Бо ці ж не малайчына — у людзі вывела, падняла...

Муж, слухаючы гэта, сумна ўсміхаўся, маўчаў (мусіць, разважаючы, казаць ці не?), і ўрэшце ўсё ж такі выдаў, што жонка яго дзяцей не хацела, што, зацяжараўшы (тым самым хлопчыкам), сабралася на аборт, але ён сказаў: «Зробіш — дамоў не вяртайся, жыць з табою не буду».

...Не зрабіла — тады. За мужам пражыла жыццё. Чым і ганарыцца.

КАМУ ВАЙНА...

У Пятровіча бізнес, і досыць раскручаны. Яго фірма (хоць, дакладней, вядома ж, фірмачка) рытуальныя паслугі аказвае. Гэта значыць, што ў ліхую гадзіну ім толькі пазвані — з паўслова зразумоўець, прапануючы на выбар крыжы, дамавіны, вянкi, выкапаючы магілу, арганізуючы па-трэбны транспарт, музыку, адпяванне, жалобную вчарую, завязуючы, прывязуючы, прынасуць, пакіруюць... Любое жаданне, карацей... З улікам магчымасцяў...

Што, вядома ж, добра, бо сем'і цяпер, як правіла, малыя і ў горы (тым больш вялікім!) трэба, каб нехта памог. А калі яшчэ і прафесійна...

Сябру, што сёлета цешчу хаваў, з гэтым вельмі пашчасціла: ён нават візітоўку ў Пятровіча ўзяў, каб іншым перадаць...

Карацей, яны па-людску разышліся. І думалі, надоўга... Аж не: надоечы сябра на могільках быў, вакол цешчынай магілы абгародку ставіў. Бачыць, і Пятровіч там — хавае некага.

Была вольная хвілінка — парукаліся яны, пасталі.

— Сяжка вам, — найперш паспачуваў сябрук, — гэтка спёка сёлета.
— Добра нам, — тут жа паправіў яго Пятровіч, — столькі загазаў...

НАРОД СКАЗАЎ...

Мінск нехта хваліць за чысціню, за безліч кветак і прыгожых жанчын, за новабудоўлі. Яно і сапраўды: здаецца, з месяц таму недзе пуста была, а глядзіш — ужо абгародзілі... І вежавы кран паставілі.

Зрэшты, наадварот таксама здараецца: ну была ж агароджа на рагу дзвюх вуліц! Ну вісеў жа на ёй так званы «пашпарт аб'екта»! І раптам...

— Дык народ жа стаў абурацца, — распавядае адна з жанчын, — стаў супраць гэтай будоўлі калектыўныя скаргі пісаць. Вось улады і прыслухаліся...

Прасіце — і атрымаеце, шукайце — і знайдзеце, стукайце... І вам адчыняць?

«ЗАЛА» ЧАКАННЯ

У вёсцы, нават вялікай, знаёмыя ўсе — хоць па чутках, хоць назіраючы.

Ну вось напрыклад: Таня ведае Яню. Ведае, што яна з мясцовых, з карэнных, што ў свае — наўскідку — гадоў сорак не замукам і, кажучы, не была, што жы-ве адна, але гаспадарку пынiць і дом трымае; што праца ў яе цяжкая, не жаночая — збірае па вёсках малако.

Што Яня ведае пра Таню? Што яна замужня і, можна сказаць, шчаслівая, бо муж у яе — хоць да раны прыкладзі: не курыць, не п'е (а ўжо ж прыгажун, спакайнак...), што абое працуюць у горадзе, што тут, у вёсцы, гадоў колькі таму пасадзілі сад і паставілі дом...

Ці «перасякаліся» жанкі? Можна сказаць так, бо віталіся — у краме, на вуліцы; можна сказаць не, бо не размаўлялі, здаецца, ні разу. А тут...

Надоечы ў адзін аўтобус зайшлі. І Яня села. Побач з ёю вольнае месца было. Таня прыладкавалася побач, спытала, адкуль тая едзе.

— Ды ў горад па цвікі матнулася, — з ахвотай адказала кабетка. — Я ж новы плот ад вуліцы стаўлю — драўляны. Не люблю ні жалезных, ні бетонных у рост чалавека... Ды і некага наймаць — не па мне... А так — слупкі яшчэ добрыя, жэрдкі і штыкетнік ёсць, цвікоў во набрала ды буду біць пакрысе. Сама я, усё сама, — распавядала жанчына, па горла, відаць, намаўчаўшыся. — Я, ты ж ведаеш, адна жыву. Бо за каго тут замуж ісці — звяліся мужыкі, далібог звяліся! Адны інваліды вакол: той, паглядзіш, гультай, якіх свет не бачыў, той — за бутэльку родную маці прадаць, той — дурны як бот... Вось каб ваш Максім аўдавеў...

— ?!
— Я за яго з падскокам пайшла б!
...Святая прастата.

Ці справа жыццёвая?

MEMENTO MORI

...Да помнікаў раней не дакупіцца было. І не таму, што дорага (грошы яшчэ палова бяды), — не знайсці сам камені!
Мусіць, таму, знайшоўшы, многія ўдоў (удаўцы) выбівалі на ім не толькі прозвішча-імя, даты жыцця памерлага, але і свае...

Што, вядома ж, добра: па-першае, потым меней клопату дзецям, па-другое, самому спакайнай — ведаеш, дзе «асядзеш», ведаеш, ля каго... Па-трэцяе, на свой густ можаш абгародку паставіць, дрэўцаў-кветак насадзіць. Як баба Галя, напрыклад.

Яна ўдавой гадоў з 20 жыве. Што важна, з клопатам пра іншых — і сваіх, і чужых.

Вось і яны, тыя людзі, з пашанай да яе. Надоечы праз раённую газету з днём народзінаў павіншавалі, нажадалі ўсяго. І тым самым столькі шуму паднялі — тэлефон у хаце, можна сказаць, не змаўкаў: «знайшліся» былыя вучні, знаёмыя, аб'явілася далёкая радня... Не кажучы ўжо пра блізкую...

Адна з новых сябровак не ведала, што рабіць. З аднаго боку, ну вядома ж, трэба схадзіць, павіншаваць чалавека. А з іншага... Раёнка рэдка выходзіць. Вось і разбярыся, калі, у які дзень ісці? Загадзя яно ж, кажучы, нельга, пазней — няёмка...

Муж яе выручыў. Сказаў:
— Пяць хвілін — і я ўсё буду ведаць.

— Адкуль? — не паверыла жонка. Той нічога тлумачыць не стаў: проста знік. І мігам вярнуўся. Сказаў:
— Ідзі, віншуй. Дзень нараджэння сёння.

— ?!
— У яе на помніку напісана. Я на могільках быў.

...Нехта недурны сказаў, што пра смерць варта помніць заўсёды.

Для таго, каб лепей пражыць жыццё.

Валянціна ДОЎНАР. dunar@vziazda.by

Гродненский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки»

ИЗВЕЩАЕТ ОБ АУКЦИОНЕ ПО ПРОДАЖЕ ПРАВА ЗАКЛЮЧЕНИЯ ДОГОВОРА АРЕНДЫ ПОМЕЩЕНИЯ

Наименование	Характеристика
Наименование объекта, краткая характеристика, местонахождение объекта	ЛОТ 1 Право заключения договора аренды помещения сроком 10 лет, общей площадью 337,1 кв.м, расположенных на цокольном этаже здания по адресу: г. Гродно, ул. Буденного, 37
Начальная цена продажи	10 113 000 (десять миллионов сто тринадцать тысяч) белорусских рублей с учетом НДС
Коэффициент к базовой арендной величине по договору аренды	- коэффициент 1,5;
Условия аукциона	Размещение на арендуемых площадях кафе быстрого питания
Сумма задатка	1 011 300 (один миллион одиннадцать тысяч триста) белорусских рублей

Наименование	Характеристика
Наименование объекта, краткая характеристика, местонахождение объекта	ЛОТ 3 Право заключения договора аренды помещения сроком 10 лет, общей площадью 575,0 кв.м, расположенных на первом и втором этажах здания по адресу: г. Гродно, ул. Буденного, 37
Начальная цена продажи	17 250 000 (семнадцать миллионов двести пятьдесят тысяч) белорусских рублей с учетом НДС
Коэффициент к базовой арендной величине по договору аренды	- коэффициент 1,5;
Условия аукциона	Размещение на арендуемых площадях ресторана (кафе)
Сумма задатка	1 725 000 (один миллион семьсот двадцать пять тысяч) белорусских рублей

Продавец	УП «Барановіцкае аддзяленне Беларускай жэлезнай дарогі» аб'яднаная станцыя Гродно, 230023, г. Гродно, ул. Буденного, 37, тел. 8-0152-73-43-52, факс 8-0152-72-24-58
Организатор торгов	Гродненский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки», г. Гродно, ул. Врублевского, д. 3, каб. 209, тел.: 41-98-32, 41-98-34
Условия оплаты	По договоренности сторон
Срок заключения договора аренды	Не позднее 20 рабочих дней с момента подписания протокола аукционных торгов
Номер р/с для перечисления задатка	р/с 3012000046251 в ф-ле № 400 Гродненского областного управления ОАО «АСБ Беларусбанк», МФО 152101752, УНП 500156921, ОКПО 01064077. Получатель — УП «Барановичское отделение Белорусской железной дороги» об'единенная станция Гродно

Аукцион состоится 30 сентября 2015 г. в 11.00 по адресу: Гродненская область, г. Гродно, ул. Врублевского, 3

К участию в аукционе допускаются физические лица, юридические лица и индивидуальные предприниматели, подавшие организатору аукциона в названный в извещении срок заявление с приложением необходимых документов и внесшие в установленном порядке на указанный в извещении текущий (расчетный) счет сумму задатка, получившие билеты участников аукциона и заключившие с организатором аукциона соглашение о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона. Для участия в аукционе в указанный в извещении срок в Гродненский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки» подается заявление на участие в аукционе со следующими документами:

- заверенная банком копия платежного поручения о внесении суммы задатка на текущий (расчетный) счет, указанный в извещении;
- юридическим лицом – резидентом Республики Беларусь – копия документа, подтверждающая государственную регистрацию юридического лица;
- индивидуальным предпринимателем – документ, подтверждающий государственную регистрацию индивидуального предпринимателя, и его копия, которая заверяется организатором аукциона;
- юридическим лицом – нерезидентом Республики Беларусь – легализованные в установленном порядке копии учредительных документов и выписка из торгового реестра страны происхождения (выписка должна быть подготовлена в течение шести месяцев до подачи заявления на участие в аукционе) либо иное эквивалентное доказательство юридического статуса в соответствии с законодательством страны происхождения; документ о финансовой состоятельности, выданный обслуживающим банком или иной кредитно-финансовой организацией, с удостоверенным переводом на белорусский или русский язык.

При подаче документов на участие в аукционе организатору аукциона предъявляются:

- представителем юридического лица, индивидуального предпринимателя
- доверенность (документ, подтверждающий полномочия должностного лица) и документ, удостоверяющий личность этого представителя;
- физическим лицом – документ, удостоверяющий личность физического лица;
- представителем физического лица – доверенность и документ, удостоверяющий личность представителя.

Прием заявлений на участие в аукционе со всеми необходимыми документами заканчивается в установленном организатором аукциона день и время, указанные в извещении. Заявления, поступившие после установленного срока, не рассматриваются. Сроком поступления заявления является дата его регистрации в журнале регистрации заявлений на участие в аукционе. Организатор аукциона имеет право снять предмет аукциона с торгов в любое время, но не позднее чем за 3 календарных дня до назначенной даты проведения аукциона, о чем организатором аукциона извещаются участники аукциона.

В процессе торгов начальная цена повышается аукционистом до тех пор, пока только один участник согласится приобрести предмет торгов. Данный участник объявляется победителем торгов. Если аукцион признан несостоявшимся в силу того, что заявление на участие в нем подано только одним лицом, предмет аукциона продается этому лицу при его согласии по начальной цене, увеличенной на 5 процентов.

Заявления на участие в аукционе принимаются по адресу: г. Гродно, ул. Врублевского, 3, каб. 209, с 8.30 до 17.30 (понедельник – четверг) и с 8.30 до 16.30 (пятница)

Последний день приема заявлений – 24 сентября 2015 г. до 15.00

Телефон для справок: 41-98-32, 41-98-34 – Гродненский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки»

Волковыское ОАО «Беллакт»

ПРИГЛАШАЕТ ПРИНЯТЬ УЧАСТИЕ В ПЕРЕГОВОРАХ

по выбору подрядчика на выполнение строительного-монтажных работ по объекту: «Мини-котельная на газовом топливе Волковыского ОАО «Беллакт» по ул. Комарова, 3А в г. Волковыске».

Документация для предварительного квалификационного отбора и документация для переговоров предоставляется участникам на основании письменной заявки, направленной по e-mail: juristy@bellakt.com, по факсу (+375 15 12) 75048 или по почте на адрес: 231900, Республика Беларусь, Гродненская область, г. Волковыск, ул. Октябрьская, д. 133.

Срок предоставления предложений с 08.00 01.09.2015 до 12.00 07.09.2015.

Контактные телефоны: (+375 15 12) 75036, 75048.